

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

REDACCIÓ

LLIBRERIA ESPANYOLA,

Rambla del mig, 20,

BARCELONA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA!

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 8 real.

Antillas (Cuba y Pto. Rico). . . 16 "

Estranger. 18 "

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

TEATRO CONSTITUCIONAL.--ENTRE BASTIDORS.

¡Vaya un públich més indecent! L' hi hem fet tots los papers del auca y encare xiula!

Handwritten signature or initials.

ADVERTENCIA IMPORTANT.

Los suscriptores que hayan deixat de abanar la suscripció, deixaran de rebre 'l periódich desde 'l próxim número.

LA TORRE DE BABEL.

Després del Diluvi, los fills de Noé van sortir del arca.

Després de la invasió prussiana, també van sortir del cau los fills de la Fransa.

Aquells van sortirne quan vá tornarhi la blanca coloma ab la simbólica branqueta d'olivera al bech.

També van sortirne 'ls fills de la Fransa, quan la coloma hi tornava ab lo brot de oliveira de la pau.

Noé vá plantar la vinya, vá treballar la terra, vá ferla prosperar.

Mr. Thiers vá pagar l' indemnissació als prussians, vá donar inou impuls á la prosperitat del seu país, vá convertir en un camp de flors lo desolat camp de batalla y vá fundar la República.

Alguns dels fills de Noé varen fer burla y escarni del seu pare.

Alguns dels fills de la Fransa varen fer escarni y burla de Mr. Thiers.

Noé vá morir.

Mr. Thiers vá caure.

**

Passan anys.

Los bons y 'ls dolents están barrejats: la malicia y la bondat viuhén plegadas.

Y mentres tant l' obra de Noé 's desarrolla, creix y es més fecunda cada dia.

Los bons treballan y ab son suor enriqueixen los camps que 's coronan d' espigas y fecundan la vinya que s' ompla de rahims asahonats y dolsos.

Los dolents en tant s' ho miran: no destorban; pero s' enrahonan á l' orella, 's concertan y 's preparan.

—Bona cullita tindrem quan vinga l' hora de segar, se diuhén: bona cullita tindrem quan de veremar arribi l' hora desitjada.

Y mentres los bons descansan de sas fatigas, en la nit estrellada, esperant la sortida del sol per tornar á la feyna; los dolents no dorman porque no 's cansan: los dolents s' enrahonan á l' orella, 's concertan y 's preparan.

**

La malicia triunfa. Com lo riu que surt de mare invadeixen lo camp y cubreixen la vinya.

Los bons s' apartan. Res importa l' inundació: la bondat may vá á fons, la raho sempre sura.

—Aqui teniu lo camp; aqui 'us deixem la vinya, culliu y goséu mentres duri lo blat, mentres quedi una gota de such dintre de l' últim grá.

Culliu y goséu: l' anyada es bona, l' orgia sera abundant: no estalviéu res: llanséu lo pá que 'us sobri, reguéu la sala ab lo vi que no 'us capiga en lo ventre.

Ja arribará l' hora de sembrar, y llavors no tindréu un grá: jo vindrá l' hora de podar la vinya y llavors no tindréu la forsa ni la voluntat per treballarla.

Y la mala herbota cubrirá lo camp y l' herba xucladora robará la sávia dels frondosos ceps.

Culliu y goséu, que ab l' eyna al bras mirarem nosaltres, fins que la vergonya 'us perseguixi, fins que la miseria 'us empayti, fins que 'l remordiment vos mati.

**

L' orgia ha sigut espléndida

Las caras s' han enrojít, s' han animat los ulls, s' han saciat las bocas.

—Lo mon es nostre; que rodi 'l mon.

Companys: las grans empresas nos pertanyen: que no 's diga que 'ns embrutém los dits, estripant terrosos: que no 's diga qu' hem fet la fortuna de la patria, treballant encorvats, com uns esclaus.

Que siga grossa la diferencia que 'ns distingeixi d' aquells que suavan y sofrian per recullir una migrada espiga y un miserable rahim.

Treballém en unas altras y mes brillants empresas.

Alt es lo cel; pero es més alta encare la forsa que 'ns anima.

Fem una torre: una torre groixuda, robusta formidable: de pedra en pedra aixiquém-la: lo mon es petit per nosaltres; aixequém-la fins al cel.

**

Los fills de la malicia son á l' obra.

Ja tiran á terra las masías que havian aixecat los bons, ja reuneixen la pedra y garbellan la runa.

Davant d' ells tot cau; res respectan, ni las instituciones més venerables, ni 'ls pobres que á la sombra de una teulada benefactora, gosavan la pau y la tranquilidat de la familia.

Lo qui 's queixa, lo qui gemega, lo qui suspira per los temps fèlissos que ha perdut, reb maltractes y cadenas, persecucions y odis.

Ja obran fonaments: y 'ls uns treginan pedras, y 'ls altres amaran la cals, y aquells portan arena y 'ls mes espavilats fan pasteradas de morter.

¿Será possible que realisin sa quimera, y que després de devastar la terra, pujin al cel y 'l cel devastin?

**

Dèu té un bastó, y l' orgull s' infla y de tant inflarse 's reventa.

Los fills de la malicia, tant amichs en l' hora de l' orgia, que unian las sévas copas y las sévas veus per ensalsarse en copiosos brindis, ja no las uneixen ni s' ensalsan.

Los fills de la malicia 's miran de regull; se cansan de trobarse junts y de tractarse, se menjan ab la vista y ab lo pensament se devoran.

—Que hi fá que arribém al cel, si 'l cel será petit per tots nosaltres, si 'l cel no es prou gran per contenir los nostres ódis y l' orgull que 'ns domina y l' ambició que 'ns devora y l' enveja que 'ns arrastra.

Aixís diuhén los fills de la malicia y 's preparan per examinar los planos de la famosa torre.

Y arriba l' hora del exámen: y lo que agrada als uns, disgusta als altres. Tots volen un rey que posi l' ordre entr' ells, y tots demostren tenir un rey distint al cos.

Y 'ls fills de una mateixa familia no s' entenen; y s' afliuhan los llassos de la naturalesa; y ningú treballa y tothom se queixa y recrimina; y l' obra queda paralísada y 'ls fonaments oberts.

**

Alguns s' enfilan sobre 'ls pilots de pedras, y las pedras voleyán en l' ayre, y molts caps se trencan, y 'l furor creix y 's desborda la rabia.

La batalla dura y 'l camp queda cubert de morts y de descalabrats, y mentres n' hi ha un tant sols que puga bellugar lo bras, l' emplea en acabar ab lo seu vehí.

Y en tant los fills dels bons s' adelantan tranquils d' esperit y plens de forsa.

Enterran los cadavers de sos enemichs en los fonaments de la famosa torre.

Y avants de tornar al camp y á la vinya y á reconstruir las casas arruinadas, aixecan sobre la tomba dels infelissos una lápida.

«Pobles y homes, homes y pobles, diu la lápida: prenén exemple y escarmentéu en la nova Babilonia.»

P. K.

¡AY!

— Que 't passa, qué tens que tant ploras? que 't passa, que tens?

No fá molts moments.... dugas horas....

no fa molts moments,

que estavas saltant d' alegría

qu' estavas saltant.

¿ Qu' estás tu passant, vida mia

qu' estás tu passant,

que causi, ton plor y tas penas

que causi ton plor?

per qui tan dolor passas nena

Pér quí tant dolor?

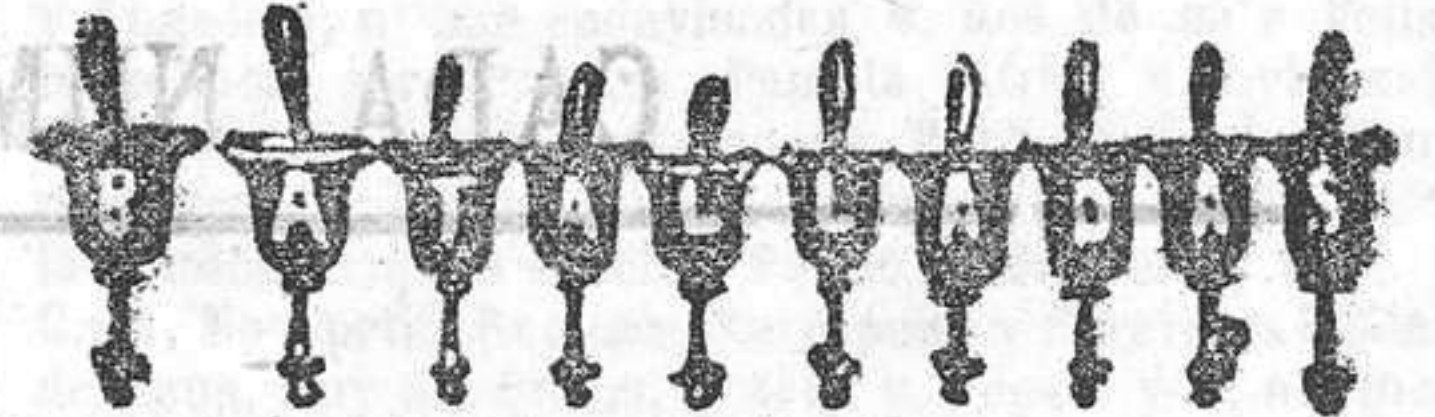
— Hi romput lo porró aquí en l' ayguera

hi romput lo porró,

y un bon fart de bastó se m' espera

quan vingá 'l senyó.

P. VILANOVINA.

Perque no digan que nosaltres som com aquells que fugen de fam y de feyna, sápigán que 'l dimars, vigilia de festa, donarém una batallada extraordinaria.

Ja 'u veuhén, nosaltres fem com lo govern. Hém establert un impost sobre las festas

Densá que 'l franqueig val un ral, no rebém ni siquiera la quinta part de las cartas que se 'ns enviaban.

Si á tothom l' hi passa lo que á nosaltres, lo govern haurá fét lo negoci de 'n Robert ab las cabras.

De primer un sello blau.

Després un blau y un de vert.

Després dos de verts y un de blau.

Seguidament dos de cada mena.

Y al últim.... si 'l govern vol cartas que se las escriga.

Actitut del conservadors francesos:

Son tant especials, qu' en lloch d' estèndre 's la má, s' ensenyan los punys.

Oficialment han prés possessió los jesuitas del monestir de Loyola.

Cada hú busca lo que necessita, y la situació també.

Quan un crida á un capellá ó á un jesuita per confessarse, es senyal de que no té esperansa en aquest mon.

No creyam que la situació estés tant mala.

Una prima dona americana vá clavar una pallissa á un periodista que s' havia permes criticarla en estil bufo.

Un altre dia disputá ab l' empresari y acabá per ventarli tres tiros de revólver.

Que volen que 'ls diga? Una prima dona aixís per mí no es dona ni es prima.

Pèl govern civil se demanan als arcaldes dintre del terme de 8 dias las llistas de las personas que tingán dret á ser electors.

Qui garbella primer, garbella dos cops.

Lo duch de Decazes y en Cánovas celebrarán una conferencia en Biarritz.

Dèu ser quèstió de rebre algunas llistons electorals.

Ja veurá 'l duch francés, com no hi ha cap mestre com en Cánovas,

Aviat haurém de probehir de cédulas.

La lley divideix als espanyols en set classes. Pero si las cosas ván seguint aixís nó mes n' hi haurá de dugas.

Espanyols que pagan y espanyols que cobran; espanyols que dejenan y espanyols que menjan.

Ha sigut nomenat rector de l' Universitat de Madrid un catedràtic de farmacia.

Un catedràtic de farmacia vá ser nomenat y continua sent rector de l' Universitat de Barcelona.

La ciencia espanyola necessita emplastres y purgas.

Vels'hi aquí esplicada la preferència que dona l' govern als apotecaris.

L' arcalde de Sallent nos escríu una carta molt atenta, manifestant que 'ns haurán informat mal al donarnos compte de certa frase que l' hi atribuïam en lo número passat.

Podria ser, perquè nosaltres no varem sentir-la y enrahonavam per boca de ganso.

Anyadeix l' arcalde que may podia pronunciar-la, quan l' escola de párvuls no s' ha suprimit.

Creguin nostres lectors, que tenim doble satisfacció en consignar aixó que, en afirmarnos en lo contrari.

Mac-Mahon recorra l' país y fá discursos contra l' radicalisme.

Un gefe del estat que baixa á barrejar-se d' aquesta manera en las dissensions dels partits, podrà anar en contra del radicalisme; pero conti qu' está radicalment perdut.

Fá poch dias que l' Papa vá fer una mica de bona cara als russos.

Y poch dias després los turchs los hi donavan una pallissa.

Jo hi vist malas sombras; pero com aquesta, no hi trobat mes que la del *Brusi*.

Are volen donar lo toísó d' or á n' en Barzanallana y á n' en Posada Herrera.

—¿Quins serveys han prestat per mereixe'l? pregunta un periódich.

—Deixa' ho corre, contesta un altre: no sempre 's concedeixen las gracias per lo que 's fá, sino per lo que deixa de ferse.

Lo *Correo Catalá* va anar á veure *La Dama de las camelias* y va trobar qu' era immoral.

Naturalment, alló dels pelegrins de Moncada es una mica mes moral que *La Dama de las camelias*.

Y l' entrada dels carlins á Granollers, al Vendrell y á Igualada son dramas molt mes edificants que 'ls dramas de 'n Dumas.

En Cánovas aspira á governar déu anys.

Será dificilet que realisi 'ls seus propositos.

No perque en Cánovas d' aquí déu anys no existeixi, sino perque es casi impossible qu' existeixi l' Espanya.

L' Espanya es un pá, que 'n fán massa llescas.

Un nou llibre ha publicat l' editor senyor Saurí. Se titula *Manual del Cafetero* ó siga modo de confeccionar tota clase de gelats y l' de fé el gel artificial.

L' obra va adornada de numerosos grabats que facilitan l' inteligencia del text, y es tant útil als cafeters com á las familias que ab poch gasto poden obsequiar als amichs.

Gastantse no mes que dos pessetas poden adquirir un ejemplar en la llibreria de 'n Lopez.

BOMBAS.

Rassos y turchs, turchs y russos s' están arrancant la sanch:

quan n' hi ha dos que 's fán la guerra,
Bomba... bomba... bomba vá.

Parla l' turch:—« Ja ets dintre l' olla:

ja veurém si 'n surtirás :
tu adelanta't y atravessa
lo Danubi y los Balkans.

Lo dificil no es passarlos
y l' qu' es jo estich sossegat....

Tu veurás quina 'n preparo....»
Bomba... bomba... bomba vá.

Parla l' rus:—« ¡Quina tunyina,
quins bolets, quin estufat!..

Si aixó dura 'ls turchs se fonen
com se fon la néu y l' glas.

Cada bala que 'ls envio
ne despatxo un centenar...
Nostras balas fan miracles...»

Bomba... bomba... bomba vá.

Diu l' inglés:—« Minyons, cuidado
que ja tinch la mosca al nas,

que ja conto y amaneixo
mas esquadras y soldats,

que un inglés val per cent homes,
que si vinch hi haurá la mar...»

que m' hi tiro, que 'us esclafó...»
Bomba... bomba... bomba vá,

Diu l' austriach:—« Jo m' hi enredo,
ja no 'm puch pas aguantar,

que jo 'm sento pessigollas,
que jo vull morir matant

que una empenta que jo dongui
si es ben dada bastará...»

aparteu las criaturas...»
Bomba... bomba... bomba vá.

Diu Bismark:—« Bravo, sangréuvs
si 'us ho haveu ficat al cap...

Pobres noys ; que volén ferhi
si lots dos s' han agafat!..

L' Alemania generosa
al que quedí mes malalt,

lo pendrá per revifar-lo...»
Bomba... bomba... bomba vá.

Diu un delegat de 'n Cánovas:
—«Oh país afortunat!

No mereixes que 't governi
qui tant bé 't sab governar...»

Per l' Europa, á trotxe y motxe
guerra, escandol, tiros, saneh...
sols tu Espanya ets la felissa...»

Bomba... bomba... bomba vá.

Si ab lo turch lo rus te guerra
també aquí la guerra 'ns fan...
puig aquí com á Turquia,

Bomba... bomba... bomba vá.

P. del O.

En un poble de Galicia d' aquests que are visitan los ministros responsables, un d' aquets rebia al arcalde y al secretari.

—Bravo, bravo, deya l' ministre fent la mitja rialla. ¿Y quin clima teniu en aquesta població?

—No 'n tenim cap: contestá l' arcalde.

Al sortir l' hi pregunta l' secretari:

—Perqué l' hi déyau que no tenim clima?

—Sí, respongué l' arcalde: no falta sino que l' hi diguém que 'n tenim algun, porque 'ns hi clavi una contribució, ó un altre sello de guerra.

Inlaterra parlant á tothora de que intervinirá en la guerra d' Orient, me fá l' efecte de una vella desdentada.

Y Russia sembla que l' hi diga:

—« Vaja, pobre vella; tórnete 'n á casa. Tú 't pensas ensenyar las dents y no ensenyas mes que las genivas. »

En l' escut de l' Austria hi ha dugas áligas.

L' una mira á la dreta y l' altre á l' esquerra.

Austria té entre altres, dugas provincias,

la Croacia y l' Hungria: l' una está per la Russia y per Turquia l' altre.

Y á la nació l' coll l' hi fá mal de tant mirar al un costat com al altre.

Se refundeixen en una sola las direcciones de impostos y contribucions.

Es á dir de dos fullas de gabinet lo govern ne fá unas estisoras.

Encare esquitarán mes bè.

A Madrid s' ha descubert una nova fábrica de moneda falsa.

Los falsificadors han sigut presos.

L' industria está paralisada.

Está vist, en los temps que corrém no 's poden fer diners de cap manera.

Hi ha oposicions per provehir una plassa de mestre d' estudi.

Los opositors s' examinan de gramática, doctrina y aritmética.

Y diu un dels qu' examinan:

—Vamos á veure, una pregunta d' higiene. Digui. Vosté que sab de gramática, de doctrina, y de aritmética ¿sab de viurer sense menjar?

—Dispensi, respon l' opositor: me sembla que aquesta assignatura no es teórica, sino práctica.

Los cafeters de Barcelona no volen ser menos que l' govern.

Ultimament s' han reunit al objecte de decidir lo posar la tassa de café á ral y *quartillo*.

Vegin lo qu' es tenir un govern bó com lo d' Espanya: fins los cafeters l' imitan.

Are 'm sembla que presenciarem las següents escenas:

Entra un parroquiá en un café qu' está desert. Déu ó dotze mossos lo rodejan y l' hi preguntan:

—¿Que vol pendre?

—Assiento.

N' entra un altre:

—Vol pendre alguna cosa?

—Sí, pórtam café.

—Ab tassa ó ab copa?

—Ab sello de guerra.

Un catalá:

—S diu que suprimirán la copa.

Un berratxo castellá:

—Mejor; en vez de una copa nos darán un *cuartillo*.

A Igualada hi ha un capellá que á las quatre de matinada de tots los dias dona conferencias á las solteras, y á las vuit del vespre á las casadas.

Aquestas conferencias tenen lloch invariablement á porta tancada.

Axió es comensar y acabar lo dia y viure á gust.

Are 'm recordo d' aquell altre predicador que deya després del primer sermó:

«Avuy hém vist la dona en general. Demá dilluns tocarém algo de las solteras; dimecres, últim dia dels exercicis, nos estendrem llargament sobre las viudas.»

Al passar un dia de festa lo tren per Caldetas, vá plé de gom á gom.

Un senyó grás que porta de brasset á una dona molt maca, comensa á mirar cotxes, sense trobarhi un puesto.

—Senyor, esclama un dels passatjers: aquí hi ha un assiento per la seva senyora.

—Y per mí?

—Per vosté no n' hi ha cap; pero no tinga

cap escrupol, ja pot deixánsela, demá l' hi tornarem sens falta.

Un taberner obra un establiment, y coloca sobre la porta 'l següent rétul:

« Taberna protestant ».

Un amich li diu: — Francament no sé perque hi has posat aquest títol.

— Home es molt senzill, perque sápigat tot-bom que jo no batejo.

En un' obra dramática estrenada últimament á Madrit, s' hi llegeix aquesta frase:

« Mes val ser torero que ministre. »

Y es vritat.

Solzament aixis s' esplica que cap torero n' haja sigut, perque 'l matar contribuyents dona menos que 'l matar toros.

—¿Quan val lo franqueig de una carta?

—Un ralet.

—No es cert.

—Donchs, quan val?

—Un ralds.

Los constitucionals cansats de festejar á n'en Cánovas, se determinan á festejar als demócratas, ab l' objecte de constituhir un partit lo mes liberal possible dintre de la present situació.

Los demócratas podrán dir, dirigintse als constitucionals:

« Niña de los veinte novios y conmigo veinte y uno; si todos son como yo, te quedarás sin ninguno. »

Un constitucional á un radical:

—Son molt pocas las diferencias que 'ns separan. Vinaten ab nosaltres.

Lo radical.

—Ja veurás noy: la mateixa distancia hi ha de casa méva á casa téva, que de casa téva á casa méva.

CANTARELLAS.

Mentres jo prenía un bany tu també, nena 't banyabas... may del mon l' aygua del mar m' ha semblat tan ressalada.

Jo soch com lo rus, avanso; tu com lo turch fujas sempre... Jo entraré á Constantinopla... Per lo tan véu ojo alerta.

K.

—Vosté va anar á la reunió de fulano. —Si senyor. —Y vosté al entrarhi no duya capa, y al sortirne si. —Es que ja m' ho habia proposat, y quan jo 'm fico al cap una cosa... —Pero, amich meu, aixó es un robo. —No senyor, ja l' hi he dit, jo vaig sortir ab la méva.

Un home que anava sempre molt brut deya: —Quan vinga Carnestollas de que 'm disfrassaré que ningú 'm coneixi?... —Es molt senzill, l' hi replicá un amich; réntat y ningú 't coneixerá.

La Matilde es un topacio y la solícita en Joan,

per obtenirla, alegant que está empleat á palacio. Y 'l pare l' hi diu:—¿Qué xerra? Empleat y tan pobra?... Y ell respon:—Si, soch manobra y tiro 'l palacio á terra.

V. S.

—M' ha de fé un favor Damiá: —Si puch fer-te 'l faré —A las tévas mans está. Aquell las mans se mirá y esclamá.—Véus? No hi tinch ré

D. P. F.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans F. F. y C., Coxis, Zarandieta y Zambomba. Las demás que no 's mencionan no 's serveixen. Ciudadá Zarandieta. Ja la teniam y la guardayam: no havia de pendres lo treball de copiarla. —Boixompitaiç: Lo mateix l' hi dihem.—Joanet Monjetas. No 'ns obligui á perdre per poder constatarlo un temps preciós.—A. de Gatuellas: La poesia es fluixa y de versificació defectuosa.—Heréu del tio Quet: Insertarem la poesia.—Ciudadans Noy petit, Estripa-quentos, Barro de treboll, Pepito y Mundeta, Panotxa, Mil homes, Nen del Vendrell, Duch del Rap, Enrich Macbetk, E. del bacallá, Noy de Riudoms, Raspa, Un que no s' enten, Cincheentsmillions, Dos amichs, Just de noms y de fets, Petrimetre, Dos angelets, Tóful, Sastre, Cap de mort, M. Sardá y Nadador d' enguany: Lo que 'ns envian no fa per nosaltres.—Ciudadá C. Blanch: No tenim temps en aquest instant per comprobarho.—F. F. y C.: Hi anirá 'l quin de paraulas.—Cap y Pota: Vosté 'ns fa una pregunta y nosaltres n' hi farem un' altra, ¿que 'n té de fer?—C. Galceran: Encare no vá prou reñat: alguna facilitat revelan; pero poeh estudi y sobretot precipitació.—F. T. Ta y C.: Hi aniran los rombos.—Coxis y Zambomba: Fora de las xaradas, no trobem res més que 'ns coavinga.

À LO INSERTAT EN L'ÚLTIM NÚMERO.

- 1. SINONIMIA.—Pica. 2. QUADRAT DE PARAULAS.—C A N A A R A N N A T A A N A S 3. ANAGRAMA.—Capás-Capas-Capsa. 4. PROBLEMA ARITMÉTICH.—18-22-10-40. 5. KARADA I.—Pa-pe-ri-na. 6. ID. 2.—Cap-sé. 7. ENDAVIDALLA.—Blanca.

Han endavinat totas 7 solucions los ciutadans Mil homes y Coxis; n' han endavinadas 6 Panotxa, Deixeu-mi ser, F. F. y C., y Pepito y Mundeta; 5, Barro de treball, Dos ciutadans aixerits, Un que no s' enten, Africá y Leborxel, y Estripa-quentos; y 2 no més Noy petit, Passatemp y Sarerrac Socra.

PROBLEMA ARITMÉTICH.

Tres amichs tenen entre tots tres 230 duros. Entre 'l primer y 'l segon tenen 150 duros; entre 'l primer y 'l tercer ne tenen 110. Se desitja sapiguer quan té cada hú en particular.

DUCH DEL RAPH.

ANAGRAMA.

Un marit qu' es molt gelós sembla un primer quan vigila á sa muller, la Camila ab molt disgust de sa dos. Reparant cert demati, qu' estava tres sa muller vá ferli molt mal paper fins que un nen molt quart pari. No vá quint un sol instant fins que l' hi van presentar y l' hi van assegurar que l' hi semblava bastant. Com de sis sempre está plé mes val que 'l deixem estar per poder prompte trobar las cinch lletras que 'l tot té.

BOHÉMICA.

ROMBO.

Omplir los pichs ab lletras que llegidas diagonalment d' esquerra á dreta dongan lo mateix nom en cada ratlla

y de dreta á esquera una sola clase de lletras. Tant horizontal com verticalment han de donar 1.ª una consonant; 2.ª un arbre; 3.ª una habitació; 4.ª una ciutat de Italia; 5.ª expressió de camàlich; 6.ª lo que val mes que totas las pessetas y 7.ª una vocal.

ESQUILA-CRACHS.

I.

—Carolina ten pietat de qui t' estima ab deliri, crech que aniré á Sant Baldiri, puig de amor estich locat. Me vás fé una tot dibent que ma hu-dos-quarta seria, que per res m' olvidarias y are 'm plantas de repent. —Y no sabs la causa Lluís? Perque 'n vull un de formal y he vist noy qu' ets un tabal un poch seny... un infelís. Mut te trobo al costat méu sense dir una paraula; mes noy quan ets ab la Paula enrahonas mes que déu. Ja véus que tres invertida te parle: basta de hu quatre; are vésten ab un' atre que 'l que 's jo, t' envío á dida;

II.

M' ha fet caure y m' ha hu-dos malvatje l' animal! Tres, tres, esperat que munti Tot, ja 'us dich que m' hi fet mal.

PEBROT VERMELL.

ENDA VINALLA.

Tota sola no dich rés y 't dich que 'm paguis y 'm pagas. Soch de papé y de metall y de tinta devegadas. Me giras sense tombarme, camino sens tenir camas. Ab tantas cosas, barrina, véus si tréus l' endavinalla.

QUE HI FAS.

LOGOGRIFO ARITMÉTICH. (*) (NOVA INVENCIÓ).

- 1.ª 1 2 3 4 5 6 7—ciutat d' Italia. 2.ª 4 3 5 7—carrer de Barcelona. 3.ª 4 7 4 7 5—colaborador de la CAMPANA. 4.ª 4 5 7—bestia per montar. 5.ª 1 7 2 5 7—búscala per pescar. 6.ª 7 4 7—un animal. 7.ª 5 7 4 7 4—n' hi ha per tots los poblos.

PAU XUXA.

(*) Aquest joch es molt usat en Alemania. Per desficrarlo será menester que 'l lector se fixi en set lletras corresponents als set números seguits que representan lo primer tot. En los altres tots, los mateixos números representan las mateixas lletras.

GEROGLIFICH.

en en en en en En EN EN EN EN En Guard PBUOEIEGESE

NOY QUE TÉ DOS CÖRONAS.

(Las solucions en lo proxim número.)

Imp. de Gorchs, Villegas y C.—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mij